

„Ó, ne vidd el két szemekkel a napsugarat...”

Cserkőcsztábor a Miklósfai
Parkerdőben

Az 1301. számú

Nagygyűlési Fa Cserkőcszcsapat 2008. évi csapattáborát július 20-tól 28-ig tartotta a Nagykanizsa melletti Miklósfai Parkerdőben. Több cserkőcszárunk máris hetedikétől rendszeresen, kártyás erővel rajta volt a tábor előkészítésén. Előttáborunk hivatalosan 16-án kezdődött, és kis hájain az egész csapatunk átszeverődött alatta. Majdnem teljes létszámmal, lelkesen készültük a táborra.

Hogy miben különbözött a tábor az előtáborhoz?

20-án megérkeztek várva várva vendégeink is, az árvai Tamás és Pálma által toborzott pécéli raj, mindkét őrsével: a Mőhecske és Gepárd őrsével.

Táborunk nomád jellegűt a majdnem háromnapos - egyszer szemerkő, májkor szakadé - eső bőségesen kihangsúlyozta, azok kedvét mégsem tudta letéríteni, akik mind testiekben, mind lelkieken egyaránt fel voltak készültve a rajunk várásához.

A közlekedést sokakban fokozta az éjjeli őrség szákságossága, melyet az éjszakai ránk, és sátrakra petárdákat dobálni igyekvő, kamaszkori válságukat előhívó hűgők okoztak. A szervezett őrségnek kártyás lehetőségek igazán megnyugtató volt, és jókat szórakoztunk a hűgők és madársait, illetve menekülőket parodizálva táborúzi jeleneteken is. Majd megállapítottuk: Istenre előbb számíthatunk, mint a rendőrségre vagy az emberek társaságára.

Alighanem

a váratlan kihívások okozta táborélet-erőkifejtés, és a tervekhez képest hirtelen gyorsasággal fellépő vezetőhiány okozta azt a hangulatot, amelyet igazán csak egy komoly próbákban járt el szokott, és alaposan felkészített kártyás és tudósnak. Ezért kártyás és a Nagygyűléseknek, a pécéli vezetőknek, unokahógnak, Brigittának és nem cserkőcsz segítőinknek is a váratlanul járt kedvű, máj táborokban ritkán tapasztalható hozzáállást és tétlen szolgálókészítést.

Egyébként a nehézségek ellenére a tőbört végigjártuk, és tőny, hogy némely tőrzstag jobban bírta a jőtőkokat szűlővel, mint sok gyerek.

Keretmesőnk az Apostolok

Cselekedetei voltak, amely alapján igyekeztőnk őhő-tataink ős jeleneteink őltal hangsőlyozni a bibliai őgőkkel alőjtőmasztott bibliai őgazsőgokat, mint pőldőul a Tőzparancsolat őrthetlensőgő, ős a Jőzus őrőti szeretből fakadő megtartőisőnak fontossőgőit.

Vőgezető hőrom, nem vallősos neveltőső gyermekőnk sorait adom kőre - nőv nőlkő.

Kőszőnm őstennek, hogy ilyen jő, szerető, boldog csalődba szőlettem. Kőszőnm a sok barőtomat, ős hogy bekerőtem egy olyan jő kőzőssőbe, mint a cserkőzet. De a legfontosabbat, az őletemet is neki kőszőnhetem."

őAzőrt vagyok hőls őstennek, mert itt vagyok, ős azőrt is, mert tőborban voltam, ős mert mindig vidőim vagyok."

őAzőrt vagyok hőls őstennek, hogy itt lehetek a tőborban a barőtaimmal, akiket nagyon szeretek. ... őrőlk annak, hogy őj embereket ismerhettem meg. ... ő hőls vagyok mőg azőrt is, hogy XY őrőlt az őndőkőnak, amit kőszőtettem. Imődkoztam is azőrt, hogy elkőszőlhessen. Annyira boldog voltam ... hihetlő jő volt, nem jő, hanem mőg annől is csodősb. Most is bizonyosodott: jobb adni, mint kapni. Hőls vagyok, hogy itt lehetek..."

Vőgő hő egy vallősos neveltőső, de nem adventista fiatal vőlemőnye, amely vőlemőny egyben sokunkő is: őMőg sehol mőshol nem kaptam annyi szeretet, mint ebben a tőborban."

ő

Bekő Zoltőjn st.

1301. sz. Nőgylevelő Fa Cserkőszcsapat

csapatparancsnok

Â

(További fotók és rÃjok
hamarosan a www.negylevelufa.extra.hu
honlapon!)